

KOMMENTTI

Lähimmäisen rakkauden hengessä

Voi sitä lämminhenkisten kohtaamisten määrää, joita koettiin lähetysjuhlien aikana Piippolassa. Juhlat kokosivat yhteen samanhenkisiä ihmisiä eri puolilta Pohjois-Suomea tai paremminkin eri puolilta maailmaa, kun juhluvieraiden joukossa oli myös kansainvälisiä vieraita.

Useamman kerran sain todistaa, kuinka vanhat tutut kohtasivat lämpimien halausten ja kuulumisten vaihtamisen merkeissä.

Lähes yhtä usein näin, kun kohtaamaansa lähimmäistä jollain tapaa tuttuna pitänyt kysyi, missä me ollaan aiemmin tavattu. Jos ei oltu ennestään tuttuja, tultiin tutuksi pian, kun vierustoveri kysyi, mistä toinen on kotoisin. Käytävillä liikkui vain hymyileviä ihmisiä.

Lähetysjuhlia on valmisteltu kuuksia. Itse viikonlopun läpiviemisen oli valtava ponnistus parillesa-

dalle talkoolaiselle ja työnsä puolesta tapahtumaan osallistuneille. Työtä ei ollut tehty turhaan. Piippolaan saatiin paikallisten näköinen lähetysjuhla.

Piippolaan saapui runsaasti väkeä maakunnista, mutta lähetystyö selvästi yhdistää myös Siikajokivarren ihmisiä.

Jos joku jätti juhlilla käymättä siinä pelossa, että pelkäsi tapahtumien olevan ”jeesustelua”, hän erehtyi. Tilaisuudet joihin osallistuin lauantapäivänä kameran linsin läpi lähetysjuhliä tarkastellen, olivat kaikkea muuta.

Jumalan sanaakin kuultiin, mutta suurin painoarvo oli lähetystyön tunnetuksi tekemisellä.

Mieleeni jäi erityisen voimakkaasti, kuinka me voimme jokainen olla välittävä lähimmäinen toisillemme ihan tavallisessa arjessa.

Lauantaiin kohokohta oli Suomalainen messu. Vaikuttavaa oli kekeä, kuinka messun hengellinen ja isänmaallinen sanoma kokosi sanan äärelle ainakin 650 vierasta.

Messusta ottamieni valokuvien joukossa on muutama tähtämätönkin otos, vaikka kuoroon kuuluva ystävä oli tunnistanut minut yleisöstä laulujen sanojen tahtiin pomppimisen perusteella.

Sille ei vain voinut mitään, että musiikin tahti ja sanoma tarttuivat.

Sari Junnonaho

Hymyilevät ihmiset täyttivät lauantaina kulttuuriopiston käytävät. Juhlissa tavattiin ystäviä ja tuttuja. Yleisin tervehtimismuoto oli tuttujen kesken halaaminen.

Lasten kymppisynttäreitä vietettiin lauantaina Pentti Haanpään koululla. Lapset toivat Jukka Salmisen johdolla laulutervehdyksen Koti ovelle-lähetysjuhlaan.

JOKO LUIT tämän netissä:

Ilon kautta kohti ihmisyyttä

Rantsilassa koettiin todeksi se, että jos haluat ihmisten tulevan tykösi hymyillen, mene itse edellä vastaan. Oulun Hiippakunnan Lähetysjuhlien tiimoilta Siikalatvan kouluilla vieraili parivaljakko, jonka sanoma oli selkeä: ihmisen kohtaaminen ei ole maallisesta arvosta kiinni, vaan kristitty huomioi kaikki tavalla, jolla haluaisi itseään kohdeltavan.

Tärkeimmät uutiset viikon varrelta

www.siikkis.fi

SIIKAJOKILAAKSO
50 vuotta virran varrella

Suomalaisen messun yhteydessä kerätyn kolehdin siunasi kappalainen Jonne Pirkola. Kolehtivirtenä kuoro lauloi laulun Paljosta hyvä on antaa.

Mittavat juhlat eivät synny ilman satapäistä talkooväkeä. Kahvitarjoiluvuorossa Rauni Svartström, Marja-Liisa Luttinen ja Anja Laitila.